

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **A. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2014, č. j. OAM-1/ZA-ZA08-ZA08-2014,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 5. 2014, č. j. OAM-1/ZA-ZA08-ZA08-2014 nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti rozhodnutí brojil žalobce žalobou ze dne 11. 6. 2014 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 12. 6. 2014. Žalovanému vytkl porušení ust. § 3 a § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004

Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů. Namítl, že žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, nezajistil dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí, vycházel především z jeho výpovědi a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické situace a stavu dodržování lidských práv v, konkrétně uvádí Zprávu MZV ČR, č. j. 99322/2014-LPTP ze dne 17. 4. 2014 a Infobanky ČTK „Země světa,“ – aktuální znění. Z odůvodnění rozhodnutí však nelze se dozvědět, jaké informace zmíněné zdroje obsahují a jakým způsobem se vztahují k jím uváděným důvodům podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Za tohoto stavu proto nepřihlédl pečlivě ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníky a nesprávně posoudil žádost o mezinárodní ochranu. S ohledem na uvedené skutečnosti navrhl, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení žalovanému.

V písemném vyjádření ze dne 11. 7. 2014 navrhl žalovaný zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost. Popřel oprávněnost žalobních námitek, neboť neprokazují nezákonnost napadeného rozhodnutí, plně odkázal na správní spis, zejména na vlastní výpovědi žalobce a na napadené rozhodnutí. Pokud se týká podkladů, které si pro posouzení žádosti jmenovaného opatřil správní orgán, žalobci bylo umožněno se s nimi seznámit, čehož však nevyužil. Sám nedodal žádné listinné důkazy jako podklady pro vydání rozhodnutí a ani nenavrhl, jaké podklady nutné pro vydání rozhodnutí si měl správní orgán opatřit. Z odůvodnění vyplývá, jak se žalovaný vypořádal s použitými podklady, jaké závěry z nich vyvodil – informace MZV USA a Freedom House na straně 3 uvádí, že skutečnost, že v některé zemi existuje ne zcela demokratický režim, který v mnoha případech pošlapává lidská práva, neznamená, že kterýkoliv občan takové země je tomuto negativnímu vlivu přímo nebo zprostředkovaně vystaven. Na podkladě Informace ČTK na straně pět pak má žalovaný za prokázané, že v zemi původu žadatele neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žadateli za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Ze zprávy MZV ČR č. j. 99322/2014-LPTP ze dne 17. 4. 2014, která aktualizuje zprávu 108209/2013-LPTP ze dne 15. 7. 2013 na kterou žalovanou odkazuje, na straně pět pak bylo zjištěno, že vážnou újmu nemůže žadatel v případě návratu do vlasti utrpět ani z důvodu samotného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany na území ČR. I v tomto směru vznesenou námitku shledává správní orgán za nedůvodnou.

Za daného stavu má žalovaný za to, že bylo rozhodnuto na základě řádně zjištěného stavu věci.

Ve správním spise se nachází žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 3. 1. 2014. Z obsahu žádosti vyplynulo, že je státním příslušníkem Arménské republiky, arménské národnosti. Je ženatý, jeho manželka žije v ČR. Svoji vlast opustil dne 11. 12. 2013. Jako důvod pro opuštění vlasti uvedl, že ve volbách ve městě volil jiného kandidáta a poté na něj začal nátlak. Cestoval letecky z přes do O mezinárodní ochranu žádal z důvodu, že v ČR má manželku a podstatně větší klid. Nikdy proti němu nebylo vedeno trestní stíhání. V případě návratu do vlasti se obával nevraživého vztahu vůči jeho osobě.

Z obsahu pohovoru sepsaného se žalobcem dne 3. 1. 2014 za přítomnosti tlumočníka arménského jazyka bylo zjištěno, že opustil svoji vlast z důvodu nátlaku na svoji osobu ve spojitosti s volbami do městského zastupitelstva v dubnu roku 2013 ve městě Lidé od jednoho z kandidátů chodili na dvůr jmenovaného a vyhrožovali mu, i dalším osobám, aby nevolili svého kandidáta V. G. a volili S. B. Těmito lidmi byl údajně dvakrát zbit, naposledy v březnu roku 2013, nemocnici však nikdy z důvodů uvedených událostí nenavštívil. Lidé, co jej zbili, ho po volbách již nijak nekontaktovali, ale zmínil se, že jej asi nějakým způsobem sledovali. O mezinárodní ochranu v ČR žádal především z důvodu, že v ČR žije jeho manželka a má zde větší klid.

Totožnost žalobce byla prokázána cestovním dokladem č. AN0639206 platným do dne 4. 9. 2023.

Při posouzení věci vycházel Krajský soud v Brně z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl dle zákonných podmínek dle § 51 odst. 1 věta první s.ř.s. bez nařízení jednání.

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

V souvislosti s rozsudkem NSS ze dne 22. 1. 2004, sp. zn. 5 Azs 37/2003, www.nssoud.cz soud poukazuje na to, že „...poskytnutí azylu je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze je zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území republiky tak, jak jsou upraveny zákonem č. 326/1990 Sb., o pobytu cizinců na území ČR“.

V daném případě stěžejní skutečností, o kterou opřel žalobce opodstatněnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany, byla především snaha žít v ČR se svojí manželkou.

Jak již konstatoval ve své rozsáhlé judikatuře Nejvyšší správní soud žádost o poskytnutí mezinárodní ochrany, posuzuje správní orgán na základě skutečností, které žadatel uvede, či které ve správním řízení jinak vyjdou najevo, a to z hlediska všech zákonných forem této ochrany, které se k těmto skutečnostem vztahují.

Vymezením pojmu pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu se Nejvyšší správní soud zabýval mj. i v rozsudku ze dne 19. 2. 2004, č. j. 7 Azs 38/2003-37, www.nssoud.cz, v němž konstatoval, že „za pronásledování je nutno považovat pouze takové ohrožení života

či svobody, které je trpěné, podporované či prováděné státní mocí, nikoliv takové negativní jevy, které státní orgány cíleně potírají a čelí jim“. Správní orgán rozhodující ve věci na základě správního řízení důvodně shledal, že žadatel nesplňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. a), b) zákona o azylu a azyl mu nebyl udělen. Jmenovaný nebyl členem žádné politické strany či organizace a žádným způsobem se aktivně nezapojoval do politického či společenského dění ve své vlasti. Nebyly zjištěny žádné podstatné skutečnosti prokazující, že by ve vlasti pociťoval odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodu uvedených v § 12 písm. b) citovaného zákona. Neuvedl žádnou skutečnost, ze které by správní orgán měl dojít k závěru, že by byl diskriminován státními orgány své vlasti či jiných skupin, které by ve své činnosti státními orgány byly podporovány. Nebyla tedy prokázána diskriminace z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině, nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má. Sám potvrdil, že nikdy neměl problémy se státními orgány své vlasti. Vlast opustil z důvodu nátlaku neznámými osobami vůči jeho osobě ve spojitosti s volbami do městského zastupitelstva. Ačkoliv tvrdil, že byl asi 2x před volbami zbit, nikdy v souvislosti s tímto atakem nevyhledal lékařskou péči. Potvrdil zároveň, že po volbách jej již nikdo nekontaktoval. Z uvedeného vyplývá, že se nikdy sám neobrátil na státní orgány Arménie s žádostí o pomoc, nevyvinul žádný aktivní postoj k ochraně svých práv.

Soud se rovněž ztotožňuje i se závěry žalovaného, že nebyly naplněny důvody pro udělení azylu dle § 13 odst. 1 zákona o azylu. Jak vyplynulo z výpovědi žalobce, z evidence žadatelů o udělení mezinárodní ochrany v ČR a ani ze zjištění správních orgánů učiněných v průběhu správního řízení nebyl v ČR udělen azyl některému z rodinných příslušníků žadatele dle citovaného právního ustanovení zákona o azylu. Závěr, že nesplňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 zákona o azylu za účelem sloučení rodiny, byly proto soudem potvrzeny.

Pokud se týká posouzení možnosti udělení azylu ve smyslu § 13 citovaného zákona, soud poukazuje i na citaci Nejvyššího správního soudu uvedenou v rozsudku ze dne 22. 8. 2013, č. j. 7 Azs 21/2013-29, www.nssoud.cz, dle které „v souvislosti s rodinným životem stěžovatele není na místě ani shora uvedená stížní námitka poukazující na existenci důvodu pro udělení azylu podle § 13 zákona o azylu. Je tomu tak již proto, že manželce nebyl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 zákona o azylu“.

S ohledem na provedení důkazu nebyly shledány ani důvody pro udělení azylu podle § 14a zákona o azylu, žalobci se nepodařilo prokázat, že by mu ve státě jeho posledního trvalého bydliště hrozilo nebezpečí vážné újmy, ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žadateli hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Žalobce neuvedl žádnou skutečnost, z které by vyplývalo, že by se v době svého pobytu v Arménii stal terčem cíleného zájmu státních orgánů své vlasti, z čehož by se dala eventuálně možnost vzniku vážného nebezpečí v případě návratu do vlasti odvozovat. Rovněž tak v případě možného obtěžujícího jednání ze strany soukromých osob žalobci nebrání nic v tom, aby se obrátil o pomoc na příslušné orgány své vlasti. Žalovaný si opatřil dostatečné informace o zemi původu žalobce, vedle jeho výpovědi vycházel ze zprávy MZV ČR č. j. 99322/2014-LPTP ze dne 17. 4. 2014, jejíž rozbor ve vztahu k projednávané věci uvedla v obsahu odůvodnění rozhodnutí. Z uvedené zprávy vyplývá, že žalobce nemůže

utrpět vážnou újmu v případě návratu do vlasti ani z důvodu samotného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany na území ČR. Z vyžádaných informačních zdrojů i zpravodajství ČTK „Země světa,“ bylo prokázáno, že v zemi původu žalobce neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k němu za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Soud pokládal citovanou podkladovou dokumentaci za postačující.

Žalobce při svých výpovědích dále uvedl, že v ČR se nachází jeho manželka, která je arménské národnosti a státní příslušnosti. Manželství bylo uzavřeno dne 20. 12. 2013, po jeho příjezdu do ČR. Z šetření, které si žalovaný učinil, bylo zjištěno, že žádost o udělení mezinárodní ochrany u ní řešena nebyla. K otázce existence rodinného života soud odkazuje na rozsáhlou judikaturu NSS, např. rozsudek ze dne 29. 6. 2011, č. j. 6 Azs 11/2011-68, rozsudek ze dne 6. 8. 2010, č. j. 2 Azs 24/2010, rozsudek ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008-71, dostupné na www.nssoud.cz. V případě, že žalobce hodlá realizovat své právo na rodinný život na území ČR, nezbavuje jej to povinnosti dodržovat pravidla stanovená pro pobyt cizinců v ČR, přičemž i v případě, že nejsou naplněny podmínky pro udělení azylu, zákon o pobytu cizinců poskytuje možnosti legalizace pobytu na území ČR (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2010, sp. zn. 6 Azs 5/2010, www.nssoud.cz). Žalobce přicestoval do ČR dne 11. 12. 2013 na základě cestovního dokladu, žádost o udělení mezinárodní ochrany podal dne 3. 1. 2014. Žádné rozhodnutí o správním vyhoštění není proti němu v současnosti účinné, není tudíž povinen okamžitě po ukončení řízení o mezinárodní ochraně opustit ČR. Je tedy pouze jeho rozhodnutím, zda legálnost dalšího pobytu na území ČR si zajistí za pomoci příslušných ustanovení zákona o pobytu cizinců či nikoliv. Uvedenou formou má možnost si realizovat jeho snahu pobývat s manželkou společně na území ČR.

Optikou tohoto náhledu dospěl soud k závěru, že nebyly shledány důvody k udělení mezinárodní ochrany i podle § 14b zákona o azylu.

Na základě výše uvedeného soud uzavírá, že učiněný právní názor žalovaného byl podložen řádně zjištěným skutkovým stavem, nedošlo k porušení v žalobě označených jednotlivých ustanovení správního řádu, žalovaný vycházel z dostatečně relevantních zpráv, které objektivně posuzovaly všechny rozhodné skutečnosti. Žalovaný se plně v intencích žalobních bodů vypořádal jak se žalobcovými tvrzenými potížemi, tak i situací v zemi jeho původu. Závěr žalovaného, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu tedy plně vychází ze skutkového stavu zjištěného v průběhu správního řízení. Za daného stavu proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému správnímu orgánu náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. září 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová